ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета у Београду бр. 3044/1 од 3. 12. 2014, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србија и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за избор у звање и на радно место кандидата који су се јавили на конкурс за ванредног професора за ужу научну област Романистика (предмет: Француски језик). Част нам је да Већу поднесемо следећи

И З В Е Ш Т А Ј

На основу увида у достављену документацију, Комисија је констатовала да се на конкурс за избор у звање једног ванредног професора за ужу научну област Романистика (предмет Француски језик), објављен 17. 12. 2014. у листу „Послови“ бр. 600, пријавио један кандидат: др Веран Станојевић, ванредни професор за француски језик на Катедри за романистику Филолошког факултета у Београду.

1. Биографски подаци и професионално искуство

Др Веран Станојевић рођен је 25. 01. 1967. у Ваљеву, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је 1991. на студијској групи Француски језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду. На истом Факултету завршио је постдипломске студије одбранивши 1995. године магистарску тезу под насловом *Неодређени и одређени члан као квантитативни морфеми у фрацуском*. Докторску тезу у коменторству под насловом *Syntaxe et sémantique des noms de nombre en français* одбранио је 5. јула 2004. године на Универзитету Париз 7–Дени Дидро, у Паризу, где је, као стипендиста француске Владе, најпре боравио на двомесечном стручном усваршавању (током октобра и новембра 1998. године), а затим на докторским студијама (од 2000. до 2003. године).

Пре него што се запослио на Филолошком факултету у Београду, радио је у Ваљевској и Љишкој гимназији као професор француског и латинског. На Филолошком факултету у Београду ради од 1991. године, најпре као асистент-приправник, а од 1995. до 2005. као асистент за француски језик. У звање доцента за француски језик на Филолошком факултету у Београду изабран је 2005, а у звање ванредног професора 23. 03. 2010. године.

На основним студијама држи предавања из неколико предмета (*Морфосинтакса и фонетика француског језика 1 и 2*, *Синтакса глагола у француском 1 и 2* и *Синтакса француских глаголских времена 1 и 2*). На дипломским (мастер) студијама држи *Специјални курс из граматике француског језика*, а на докторским студијама предмет *Теоријска синтакса и синтакса француског језика*. Од школске 2010/2011. године ангажован је као хонорарни професор за предмет *Позиција теорија данас* на докторским студијама на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу.

Предавања по позиву из француске лингвистике држао је на Универзитету Париз 4 (2001, 2002. и 2011. године), на Универзитету у Женеви (2006. и 2007. год.) и на Универзитету у Нојшателу (2007. год.). Током марта 2006. држао је циклус предавања из формалне семантике на Катедри за општу лингвистуку Филолошког факултета, а у два наврата (2006. и 2007.) и на лингвистичким семинарима у Истраживачкој станици Петница у Ваљеву.

Као ментор, др Веран Станојевић руководио је израдом две докторске дисертације, које су одбрањене 2013. и 2014. године, а као ментор или члан комисије у последњем изборном периоду учествовао је у одбранама 6 докторских дисертација, 4 магистарска рада и 17 мастер радова (од којих 11 као ментор). Учествовао је и у комисијама за изборе у наставничка и сарадничка звања на Филолошком факултету, као и на неким другим факултетима (Правном факултету, Факултету организационих наука, Војној академији).

Др Веран Станојевић је члан истраживачке групе *Семантика и моделизација* при Лабораторији за формалну лингвистику у Паризу (GDR *Sémantique et modélisation*, Laboratoire de Linguistique Formelle, Paris), као и Друштва за примењену лингвистику Србије. Од избора у звање ванредног професора (2010. године) учествује на два национална и на два међународна научна пројекта.

У својој биографији др Веран Станојевић наводи и податак да је члан уређивачког одбора научних часописа *Анали Филолошког факултета* (од 2010. год.) и *Лингвист* (од 2013. год.). Један је од уредника специјалног броја угледног француског лингвистичког часописа *Langue française* (бр. 179) са СЦИ листе (http://ip-science.thomsonreuters.com/mjl/publist_ah.pdf) у којем је, поред уводног текста, објавио и рад. Учествовао је и у уређивању тематског блока часописа *Филолошки преглед* (бр. 39). Био је рецензент радова већег броја тематских зборника са међународних научних конференција, као и иностраних часописа *Travaux de linguistique* и *Balkanistika*.

2. Библиографија објављених радова

2.1 До избора у звање доцента (2005)

Научни чланци:

1. „О природи регулисања номиналне екстензије”, *Живи Језици,* XXXIV-XXXV, 1-4, Београд, 1993. стр. 83-88.
2. „Mogućnosti i ograničenja upotrebe francuskog člana u sferi posebnog”, *Glossa* 2-3, Beograd, 1996. str. 35-47.
3. „O generičkom članu u generičkim iskazima u francuskom”, *Glossa* 2, Beograd, 1997. str. 11-21.
4. „О придевским речима у систему номиналне детерминације у српском и француском”, *Научни састанак слависта у Вукове дане, 27/2,* Београд, 1998, стр. 305-314.
5. „О квантитативној природи неодређеног и одређеног члана у француском језику”, *Филолошки преглед*, XXIV, 1, Београд, 1998. стр. 87-104.
6. „О генеричким реченицама”, *Српски језик*, 1-2, Beograd, 1998., стр. 223-236.

7. „Les propriétés sémantiques des déterminants et la distinction indéfini - défini”, *Филолошки преглед*, XXVIII, 1-2, Београд, 2001. стр. 111-123.
8. „Ексцептивни изрази и њихов формално-семантички третман”, *Српски језик* 8/1-2, Београд 2003. стр. 477-492.
9. „Les noms de nombre et le syntagme nominal en français”, *Наслеђе*, I/2, Крагујевац, 2005. стр. 147- 159.
10. „Les noms de nombre nus et les noms de nombre modifiés en français”, *Филолошки преглед* XXXII, 1, Београд, 2005. стр. 93-111.

Критички осврти:

1. „Marc Wilmet, *Grammaire critique du Français*”, *Филолошки преглед*, XXVII, 1, Београд, 2000. стр. 137-142. (приказ)
2. „*Formal Semantics – The Essential Readings*”, *Филолошки преглед*, XXX, 1, Београд, 2003. стр. 180-184. (приказ)
3. „Francis Corblin, *Représentation du discours et sémantique formelle*”, *Филолошки преглед*, XXX, 1, Београд, 2003. стр. 184-189. (приказ)

2.2. Од избора у звање доцента до избора у звање ванредног професора (23. 03. 2010. год.)

Књиге:

1. *Семантика и прагматика глаголских времена у француском језику*, ФИЛУМ, Крагујевац, 2008, 201 стр. (у коауторству са Тијаном Ашић, први аутор Веран Станојевић).
2. *Les noms de nombre en français. Essai de sémantique formelle*, Филолошки факултет у Београду, Београд 2007, 250 стр.

Научни чланци:

1. „Денотациони и динамички аспекти значења кардиналних бројева”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 35/1, Beograd, 2006, стр. 305-314.
2. „Изрази ‘било ко/шта/који’, негација и аспект”, Пипер П. (ед.), *Когнитивнолингвистичка проучавања српског језика*, САНУ, Београд, 2006. стр. 301-319. (са Т. Ашић, први аутор Веран Станојевић).
3. „L'aspect lexical, morphologique et grammatical - le jeu des perles de sens”, *Примењена лингвистика* 7, Београд – Нови Сад, 2006. стр. 98-109. (са Т. Ашић као првим аутором).
4. „О начинима обележавања дистрибутивне и колективне интерпретације плуралних номиналних синтагми”, *Зборник Матице српске за лингвистику и филологију* 49/2, Нови Сад, 2006. стр. 7-19 (са Т. Ашић, први аутор Веран Станојевић).
5. „Les noms de nombre et les noms de mesure en français”, *Наслеђе 6*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2007. стр. 25-36.

6. „Аорист у српском и у француском језику: семантичке и прагматичке разлике”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 36, Београд, 2007. стр.123-136.
7. „О употреби глаголских времена у разговорном српском језику – зашто аорист ипак опстаје?”, *Српски језик и друштвена кретања, Српски језик, књижевност и уметност*, Крагујевац, 2007. стр. 155-170. (са Т. Ашић као првим аутором).
8. „Савремени семантички приступи опозицији *имперфективно–перфективно* и њихова примењивост у настави страних језика”, *Савермене тенденције у настави језика и књижевности*, Филолошки факултет, Београд, 2007. стр. 46-57.
9. „Ко се с ватром игра на крају се опече – критичка анализа дискурса учесника серијала Велики Брат”*, Језик, књижевност, политика*, Универзитет у Нишу, Ниш 2007. стр. 97-111 (са Т. Ашић као првим аутором).
10. „De la syntaxe générale à la syntaxe du français: le cas des noms de nombre en français”, *Filološki pregled*, XXXIV Beograd, 2007, 73-85.
11. „О семантичком односу предлошких парова *devant/avant* и *derrière/après* у француском и њихових еквивалената у српском језику”, *Српски језик* бр. 12/1-2, година XII, Београд, 2007., стр. 125-137. (са Т. Ашић као првим аутором).
12. „Темпоралне и аспектуалне инструкције перфекта и плусквамперфекта у српском и у француском”, *125 година високог образовања у Босни и Херцеговини, Зборник радова са научног скупа*, књига 2, том 1, Пале, 2008., стр. 65-79. (са Т. Ашић, први аутор Веран Станојевић).
13. „Bare and modified cardinal numerals in Serbian: Semantic challenges and interpretative differences”, *Balkanistika 21*, The South East European Studies Association, The University of Mississippi, 2008., стр. 125-150.
14. „О предлозима *испред* и *пред* у српском језику, Семантичка проучавања српског језика”, (изд) Милорад Радовановић и Предраг Пипер, САНУ, Београд, 2008. стр. 129-150. (са Т. Ашић као првим аутором).
15. „Темпорална структура Додеове приче *La chèvre de monsieur Seguin* и њеног преводног еквивалента на српском”, *Књижевност за децу у науци и настави, Научни скупови*, књ. 3, Педагошки факултет у Јагодини, Јагодина, 2008. стр. 172-188. (са Т. Ашић као првим аутором).
16. „Неке последице различитог енкодирања имперфективности у природним језицима: случај имперфективног перфекта у српском и имперфекта у француском”, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 37/1, Београд, 2008. стр. 99-111.
17. „Домети и ограничења формалне анализе неких прошлих времена у српском и у француском језику”, *Српски језик*, 13/1-2, година XIII, Београд, 2008. стр. 385-402. (са Т. Ашић, први аутор Веран Станојевић).
18. „Prepositions and natural phenomena - a contrastive study of Serbian, French and Greek”, *Наслеђе* 9, ФИЛУМ Крагујевац, 2008, стр. 19-27. (са Т. Ашић као првим аутором).
19. „Some means of expressing the distributive-collective opposition in Serbian”, *Text processing and cognitive technologies, Cognitive Modeling in Linguistics: Proceedings of the Xth International Conference*, ed. by V. Polyakov, No 15, v. 1., Kazan State University Press, 2008., стр. 146-159. (са Т. Ашић, први аутор Веран Станојевић).

20. „Sur le sens des SN pluriels en français: peut-on marquer les lectures distributive et collective?”, *Токови у савременој романистици,* Филолошки факултет у Београду и Друштво за културну сарадњу Србија-Француска, Beograd, 2008. стр. 217-233.
21. „L’emploi des temps verbaux chez les locuteurs non-natifs du français – le cas des gastarbeiters serbes, valaques et tziganes”, *The Romance Balkans*, ed. by Biljana Sikimić and Tijana Ašić, Serbian Academy of Sciences and Arts, Institute for Balkan Studes, Belgrade, 2008. стр. 351-374. (sa T. Ашић као првим аутором)
22. „Могу ли несвршене форме означавати свршеност? Случај српског несвршеног перфекта и француског имперфекта”, *Српски језик у (кон)тексту*, Крагујевац, 2008. стр. 207-219. (са Т. Ашић као првим аутором)
23. „Aspectual coercion and some uses of tenses in French and English”, *ELLSSAC* International Conference Proceedings, Vol. 1, Beograd, 2008. str. 47-57. (са Т. Ашић као првим аутором)
24. „Члан, аспекат и време у француском”, *Наука и настава на универзитету*, 3/1, Пале, 2009. стр. 121-133.
25. „Towards a formal semantics of some verbal tenses in Serbian”, Zybatow, Gerhild; Lenertová, Denisa; Junghanns, Uwe; Biskup, Petr (eds.) (2009): *Studies in Formal Slavic Phonology, Morphology, Syntax, Semantics and Information Structure: Proceedings of FDSL 7*, Leipzig 2007. Frankfurt: Peter Lang, 2009. стр. 291–301 (sa T. Ašić, први аутор Веран Станојевић)
26. „Мој брат је преверан – семантичка и прагматичка анализа придевског префикса *пре* у српском језику и његови преводни еквиваленти у француском”, *Српски језик у употреби*, ФИЛУМ Крагујевац, 2009. стр. 287-305. (са Т. Ашић као првим аутором).
27. „О игноративној компоненти значења лексеме *нешто* у прилошкој употреби”, *Научни састанак слависта у Вукове дане,* 37/1, Београд, 135-147.
28. „Pour un modèle de description des temps verbaux du français intégrant trois paramètres”, *Филолошки преглед*, XXXVI 2009 2, Београд, 199-209.
29. „Le futur, l’ordre temporal et les inférences contextuelles”, *Entre sens et signification. Constitution du sens*: *points de vue sur l’articulation sémantique-pragmatique*, L’Harmattan, Paris, 2009, 27-41. (са Т. Ашић као првим аутором)

Критички осврти:

1. „Mihailo Popović, *Reči francuskog porekla u srpskom jeziku*“, *Филолошки преглед*, XXXIII 2, 2006, Београд, 2007. стр. 182-185. (приказ)
2. „Tijana Ašić, *Espace, temps, prépositions*“, *Филолошки преглед*, XXXV 2008 1-2, Београд, 2009. стр. 217-219. (приказ)

2.3. Од избора у звање ванредног професора (23. 03. 2010. год.)

Научни чланци**:**

1. „L’aspect imperfectif en français et en serbe“, *Interpréter les temps verbaux*, eds. Nelly Flaux, Dejan Stošić, Co Vet, Peter Lang 2010. Peter Lang, Frankfurt, 2010, pp. 107-129**.** (са Т. Ашић, први аутор Веран Станојевић)

2. „О неким аспектима референцијалности у француском и у српском језику”, *Интердисциплинарност и и јединство савремене науке*, књига 4, том 1, Унивезитет у Источном Сарајеву, Пале, 2010, стр. 155-167.
3. “О једном граматичком калку и поводом њега“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 39/1, Београд, 2010, стр. 129-141.ISBN 978-86-86419-91-0, ISSN 0351-9066.
4. „Савремена контрастивна проучавања француског и српског језика у Србији”, У: Клајн Иван и Пипер Предраг, *Контрастивна проучавања српског језика: Правци и резултати*, САНУ, Одељење језика и књижевности, Београд 2010, стр. 177-190. ISBN 978-86-7025-512-8. (са Ненадом Крстићем као првим аутором)
5. „Временске употребе кондиционала у француском и у српском језику”, *Језички систем и употреба језика* (књига 1), У: Ковачевић Милош, *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ Крагујевац, 2010, стр.367-379. ISBN 978-86-85991-25-7 (ФФ). (са Тијаном Ашић као првим аутором)
6. „Sur les différences de l’encodage de l’aspect en français et en serbe”, In: Sekeruš Pavle/ Valčić-Bulić Tamara, *Godišnjak Filozofskog fakulteta u NovomSadu*, XXXV-3, Novi Sad, 2010, str. 189-199. ISSN 0374-0730.
7. „Towards a formal description of the differences between some tenses in French and English”, *Nasledje*16. Filološko-umetnički fakultet u Kragujevcu, 2010, str. 145-159, ISSN 1820-1768=Наслеђе (Крагујевац). (са Т. Ашић, први аутор Веран Станојевић)
8. „Le concept saussurien et l’opposition conceptuel-procédural“, *Српски језик*XVI, Beograd 2011. стр. 55-68, ISSN 0354-9259=Srpskijezik. (са Т. Ашић, први аутор Веран Станојевић)
9. „Слагање времена у језику штампе: синтаксички или (кон)текстуални феномен“, У: Ковачевић Милош, *Наука и политика***,** Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале, 2011, стр. 123-134, ISBN 978-99938-47-33-5.
10. „О употреби глаголских времена у Ћопићевој причи ’Поход на мјесец’ и у њеном преводу на француски“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*,40/1, Beograd, 2011, стр. 145-158. ISBN 978-86-6153-040-1, ISSN 0351-9066.
11. „La conjonction *quand* et les relations temporelles en français“, *Наслеђе* 19, ФИЛУМ Крагујевац, 2011, стр. 265-279, ISSN 1820-1768.
12. „О резултативности у француском и у српском”, У: Ковачевић Милош, *Српски језик, књижевност, уметност,* ФИЛУМ Крагујевац, 2011, стр. 159-170, ISBN 987-86-85991-35-6
13. „Одређени члан у француском језику и проблем идентитета”, *Наука и идентитет*, Зборник радова са научног скупа (Пале, 21. и 22. мај 2011), Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, Пале 2102. стр. 259-272, ISBN 978-99938-47-42-7.
14. „О модалним употребама кондиционала у француском и потенцијала у српском језику“, *Српски језик* XVII, Београд, 2012, стр. 65-79, ISSN 0354 9252. (са Тијаном Ашић, први аутор Веран Станојевић)
15. „On Expressing Habituality in French and English“, *Zbornik Matice Srpske za filologiju i lingvistiku* LV/1, Novi Sad 2012, str. 255-265. ISSN-0352-5724 (са Тијаном Ашић као првим аутором)

16. „Перфективност и теличност у српском са освртом на ситуацију у француском језику“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 41/1, Београд 2012., стр. 141-155. ISSN 0351-9066, ISBN 978-86-6153-084-5.
17. „L’expression de l’espace et du temps en français: regards croisés“, *Filološki pregled* XXXIX 1, Beograd 2012, str. 9-18. (sa Dejanom Stošićem i Tatajnom Šotrom-Katunarić). ISSN 0015-1807.
18. „Асоцијативна анафора у српском и у француском језику“, *Српски језик, књижевност и уметност*, Зборник радова са VI међународног научног скупа одржаног на ФИЛУМУ у Крагујевцу (28-29. X 2011), Књига 1: Структурне карактеристике Српског језика, Крагујевац 2012, стр. 421-430.
19. „De la référence définie en serbe par comparaison avec le français“, In : *Les Etudes françaises, aujourd’hui*, Faculté de Philologie de l’Université de Belgrade, Association de coopération culturelle Serbie-France, 2012, pp. 271-283. ISBN 978-86-6153-115-6.
20. „Неки аспекти темпоралности и референцијалности у Додеовој причи *Коза г. Сегена*“, *Књижевност за децу и омладину – наука и настава*, пос. изд, књ. 15, Издавач: Универзитет у Крагујевцу, Факултет педагошких наука у Јагодини, 2012, стр. 67-78. ISBN 978-86-7604-093-3.
21. „Аорист у Ћопићевој “Башти сљезове боје”, *Наука и традиција*, Зборник радова са научног скупа (Пале, 18-19, мај 2012), Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, Пале 2013. стр. 169-182, ISBN 978-99938-47-51-9.
22. „Резултативност у садашњости у француском и у српском језику“, *Српски језик* XVIII, Beograd, 2013, стр. 213-227. ISSN 0354-9259=Српски језик.
23. „Neki aspekti izražavanja budućnosti u francuskom i u srpskom jeziku“, *Uzdanica*, vol. 10, br. 1, Jagodina, 2013, str. 27-40, ISSN 1451-673X=Uzdanica (Jagodina).
24. „Темпорална прогресија и њено изражавање у наративном дискурсу”, *Научни састанак слависта у вукове дане*, 42/1, Београд, 2013, стр. 93-104, ISSN 0351-9066, ISBN 978-86-6153-143-9.
25. „Neke paralele između nominalne i temporalne sematnike u francuskom jeziku“, *Filološka istraživanja danas*, tom III, Filološki fakultet u Beogradu, Beograd, 2013, str. 145-160.ISBN 978-86-6153-123-1 (Entire Edition), ISBN 978-86-6153-128-6.
26. „Наративни презент у Ћопићевој Башти сљезове боје и његови еквиваленти у француском језику“, Зборник радова са VII међународног научног скупа одржаног на ФИЛУМУ у Крагујевцу (26-27. X 2012), Књига 1: *Традиција и иновације у савременом српском језику*, Крагујевац 2013, стр. 373-384. ISBN 978-86-85991-52-3 (ФФ).
27. „*Locus* et *télos* en français et en serbe“, *Jezici i kulture u vremenu i prostoru* I, (tematski zbornik), Filozofski fakultet u Novom Sadu, Novi Sad, 2013, 135-144, ISBN 978-86-6065-133-6. (са Тијаном Ашић као првим аутором)
28. „Quelques aspects de l’indéfinitude en français et en serbe“, *Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu*, knjiga XXXVII/3, 59-71, Novi Sad, 2013, ISSN 0374-0730.
29. „O numeričkim modifikatorima u srpskom i u francuskom“, *Jezici i kulture u vremenu i prostoru* II/2, Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Novi Sad, 2013, str. 117-126. ISBN 978-86-6065-179-4.
30. „L’expression du temps à travers l’espace: présentation“, *Langue française* 179, Armand Colin, Paris, 2013, pp. 3-12. ISSN0023-8368. (са Тијаном Ашић као првим аутором)

31. „Espace, temps verbaux, prépositions temporelles“, *Langue française* 179, Armand Colin, Paris, 2013, pp. 29-48. ISSN 0023-8368 (са Тијаном Ашић као првим аутором)
32. „Quelques aspects de la sémantique du plus-que-parfait en français et en serbe“, *DEAF 2*, FILUM Kragujevac, 2014, str. 265-276, ISBN 978-86-85991-56-1.
33. „Перфективни перфекат и његови француски еквиваленти у Ћопићевим приповеткама“, *Наука и глобализација, Зборник радова са научног скупа* (Пале, 17-19. мај 2013), Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, 2014, стр. 175-190.ISBN 978-99938-47-58-8.COBISS.RS-ID 4271640
34. „О аористу опет и с поводом“, *Српски језик* XIX, Научно друштво за неговање и проучавање српског језика, Београд, 2014, стр. 117-132, ISSN 0354-9259=Srpski jezik.
35. „Неки аспекти употребе футуроида у књижевном превођењу са француског на српски“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 43/1, Београд 2014, стр. 71-83, ISSN 0351-9066, ISBN: 978-86-6153-200-9.
36. „Третман вишезначности на плану термпоралности: перфекат у француском и у српском језику“, *Српски језик, књижевност, уметност*, Зборник радова са научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (25-26. Октобар 2013), књига 1: *Вишезначност у језику*, Крагујевац 2014, стр. 305-317. ISBN: 978-86-85991-64-6

Критички осврти:

1. Станојевић Веран (2011), Ненад Крстић *„Наролеон Бонарарта” Александра Диме у преводу Љубомира Ненадовића*. Београд: САНУ, 2010, 210 стр. 350-353, *ЗБОРНИК Матице српске за филологију и лингвистику* LIV/1, Нови Сад 2011, приказ, ISSN-0352-5724
2. Станојевић Веран (2013), Модеран уџбеник опште лингвистике: *Наука о језику* Тијане Ашић, *Српски језик* XVIII, Београд, стр. 737-740. ISSN 0354-9259=Српски језик, (приказ).

3. Учешће у пројектима

2010 – : Пројекат број 178014, Динамика структура савременога српског језика
2010 – : Пројекат бр. 178002 Језици и културе у времену и простору, (ко-руководилац факултетског огранка овог пројекта).
2010 – 2011: Израда француско-српског паралелног корпуса (међународни пројекат у оквиру програма „Павле Савић“, Универзитет у Београду и Универзитет Артоа у Арасу).
2011 – : *Ressources et recherches en didactique universitaire* (у сарадњи са Универзитетом у Констанци) који финансира AUF (Agence Universitaire de la Francophonie).

4. Уређивачки рад

- *Анали Филолошког факултета*, члан уређивачког одбора од 2010.
- *Lingvist*, часопис “Друштва младих лингвиста”, http://www.dml.rs/index.php/sr/casopis (члан уређивачког одбора од 2013. године)

- *Филолошки преглед* XXXIX, 2012. (са Дејаном Стошићем и Татјаном Шотром-Катунарић уредио тематски блок овог часописа под насловом: *L'expression de l'espace et du temps en francais: regards croisés*)
- *Langue française* 179, 2013 (уредио са Тијаном Ашић тематски број овог часописа)

5. Учешће на научним скуповима од избора у звање ванредног професора (23. 03. 2010. године)

1. Слагање времена у језику штампе: синтаксички или (кон)текстуални феномен, *Наука и политика*, Филозофски факултет у Источном Сарајеву, Пале, 21-23. maj 2010. god.
2. О употреби глаголских времена у Ћопићевој причи 'Поход на мјесец' и у њеном преводу на француски, *40 Међународни научни састанак слависта у Вукове дане*, 8-11. 09. 2010.
3. La conjonction *quand* et les relations temporelles en français, *Dire, écrire, agir en français* (*DEAF*), FILUM, Kragujevac, 22 - 23 oktobar 2010.
4. О резултативности у француском и у српском, *Српски јазик, књижевност, уметност, ФИЛУМ Крагујевац, 29–30.X 2010), међународни научни скуп.*
5. Неке паралеле између номиналне и темпоралне семантике у француском језику, *Филолошка истраживања данас*, Филолошки факултет у Београду, 26-27. новембар 2010.
6. Existe-t-il une base conceptuelle commune pour les temps verbaux et les prépositions temporelles? Međunarodni naučni skup iz francuske lingvistike i didaktike francuskog jezika: *L'expression de l'espace et du temps en français : quelles formes pour quels sens ?*, Beograd 24-26. mart 2011. (са Т. Ашић)
7. Проблем идентитета и одређени члан у француском: неки теоријски и практични аспекти, *Наука и идентитет***,** Филозофски факултет у Источном Сарајеву, Пале**,** 21. и 22. мај 2011.
8. Перфективност и теличност у српском са освртом на ситуацију у француском језику, *41 Међународни научни састанак слависта у Вукове дане* 15. и 16. септембар 2011.
9. Асоцијативна анафора у српском и у француском језику, *Српски језик, књижевност и уметност*, Крагујевац, 28-29. X 2011.
10. De la référence définie en serbe par comparaison avec le français, *Les études françaises aujourd'hui*, Belgrade 10-11. 11. 2011.
11. *Locus* i *telos* u interpretaciji nekih predloških sintagmi u francuskom i u srpskom, *Jezici i kulture u vremenu i prostoru*, Filozofski fakultet Novi Sad, 26. 11. 2011.
12. *Diskurzivni tretman nekih aspekata temporalnosti i referencijalnosti u Dodeovoj prici "Koza g. Segena"*, Književnost za decu i omladinu – nauka i nastava (naučni skup), Pedagoški fakultet u Jagodini Univerziteta u Kragujevcu, 6. 04. 2012.
13. O vrednostima glagolskih oblika: rezultativnost u sadašnjosti u francuskom i u srpskom, *Jezik, književnost, vrednosti – Language, literature, values*, Filozofski fakultet u Nišu, 28. 04. 2012.
14. Аорист у Ћопићевој "Башти сљезове боје" и његови еквиваленти у француском језику, Филозофски факултет у Источном Сарајеву, Пале 19. 05. 2012.

15. Темопорална прогресија и њено изражавање у наративном дискурсу, 42. *Међународни научни састанак слависта у Вукове дане*, 12-14. септембра 2012.
16. Наративни презент у Ћопићевој "Башти сљезове боје" и његови француски еквиваленти, *Српски језик, књижевност и уметност*, ФИЛУМ, Крагујевац, 26-27. X 2012.
17. Quelques aspects de l'indéfinitude en français et en serbe, 5ème colloque des départements d'études françaises, *Etudes françaises aujourd'hui*, Novi Sad, 9-10 novembre 2012.
18. Sur la modification des noms de nombre en français et en serbe, *Језици и културе у времену и простору*, Филозофски факултет у Новом Саду, 24. 11. 2012.
19. О перфекту у Ћопићевим приповеткама и његовим француским еквивалентима, *Наука и глоблализација*, Филозофски факултет у Источном Сарајеву, Пале, 17-19. 05. 2013.
20. Неки аспекти употребе футуроида у књижевном превођењу са француског на српски, 43. *Међународни научни састанак слависта у Вукове дане*, Београ, 13. 09. 2013.
21. Вишезначност на плану темпоралности у француском и у српском језику, 8 Међународни научни скуп *Српски језик, књижевност, уметност*, Крагујевац, 25-26. 10. 2013.
22. Quelques aspects de la sémantique du plus-que-parfait en français et en serbe, *DEAF 2*, ФИЛУМ, Крагујевац, 8-9. 11. 2013.
23. Неорајхенбаховски приступ француским глаголским временима и неке импликације његове примене на универзитету, *Наука и слобода*, Филозофски факултет у Источном Сарајеву, Пале, 16-18. 05. 2014. године.
24. О Маретићевом виђењу значења прошлих времена у светлу савремене темпоралистике, *44. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане*, МСЦ 11-14. 09. 2014.

6. Чланство у организационим или научним одборима научних скупова

1. *Etudes françaises en Serbie*, Београд 7-8 новембар 2008, члан научног одбора.
2. *Etudes françaises en Serbie*, Нови Сад 6-7 новембар 2009, члан научног одбора.
3. *Les études françaises aujourd'hui*, Београд 10-11. новембар 2011, члан научног одбора.
4. Colloque de linguistique française et de didactique du français, *L'expression de l'espace et du temps en français : quelles formes pour quels sens*?, Београд, 23-26. марта 2011, члан организационог одбора.
5. *DEAF 2*, FILUM Kragujevac, 8-9. новембар 2013, члан научног одбора.
6. *Les études françaises aujourd'hui*, Београд 7-8. новембар 2014, члан организационог и научног одбора.

7. Рецензент монографских и лексикографских публикација

1. Ненад Крстић, *„Наролеон Бонарарта" Александра Диме у преводу Љубомира Ненадовића*. Београд: САНУ, 2010, 210 стр.

2. М. Поповић, *Лексичка структура француског језика: морфологија и семантика*, Београд: Завод за уџбенике, 2009.
3. Слободан А. Јовановић, *Француско-српски речник*, у редакцији Саше Марјановића и Јелене Мијатовић, Београд: Службени гласник 2014.

8. Менторски рад и учешће у комисијама за одбрану магистарских и докторских радова

Ментор:

1) Вера Јовановић, *Перфекат у српском језику и његови еквиваленти у француском језику*, (докторска дисертација, одбрањена 14. октобра 2013. године на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу).
2) Ана А. Јовановић, *Граматичко-стилски аспекти превода Прустовог романа 'У потрази за изгубљеним временом' на српском и хрватском говорном подручју* (докторска дисертација, одбрањена 22. 11. 2013. године на Филолошком факултету у Београду).

Члан комисије за одбрану магистарских и докторских дисертација:

1) Нада Граовац, *Међуреченични односи у француском и српском језику*, докторска дисертација, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (одбрањена у новембру 2009, члан комисије).
2) Вања Манић, *Les particularités sémantiques des noms et des verbes en français standard et ses variantes: Français suisse romand et français quebecois*, магистарски рад, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (одбрањен у октобру 2009, члан комисије)
3) Драгана Јовановић, *Компаративна и контрастивна анализа глагола и глаголских облика у Мопасановој приповеци „Госпођица Фифи" и у њеним српским преводима*, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (магистарски рад, одбрањен у јуну 2010. године).
4) Љиљана Тошић, *Синтаксички поступак координације у француском и у српском језику. Контрастивна анализа синтаксичко-семантичких односа у два језика*, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (магистарски рад, одбрањен у септембру 2010. године).
5) Јелена Вишацки, *Поређење француских и српских идиоматских израза у језику економије и права*, Филолошки факултет у Београду (магистарски рад, одбрањен 24. 06. 2011. године).
6) Татјана Ђурин, *Српски превод Раблеовог дела Гаргантуа и Пантагруел из перспективе модерних традуктолошких приступа: етноцентрицност, хипертекстуалност, дословност*, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (докторска дисертација, одбрањена 7. 12. 2011. године).
7) Јелена Брајовић, *Књижевни текстови у уџбеницима и приручницима француског језика из перспективе савремених приступа настави страних језика*, Филолошки факултет у Београду (докторска дисертација одбрањена 5. 03. 2014. године).

8) Бранко Ракић, *Ритам и интонација у француском језику. Предлог модела за кориговање грешака на пољу прозодије француског језика код србофоних студената*, Филолошки факултет у Београду (докторска дисертација одбрањена 22. 10. 2014. године).

9. Мишљење о досадашњем стручном и научном раду

У радовима објављеним у последњем изборном периоду, који ће бити предмет наше анализе, приметно је интересовање др Верана Станојевића за проблематику аспектуалности и темпоралности у француском и у српском језику. Коауторски рад *L'aspect imperfectif en français et en serbe* (под бр. 1 са листе 2.3 у горњем тексту) испитује разлике у кодирању имперфективности у француском и у српском језику. Резултати истраживања показују да је имперфективност мање ригидна у српском него у француском, будући да се српским имперфективним перфектом може изразити и свршеност. У раду се указује на улогу семантичких и прагматичких фактора у изражавању свршености употребом имперфективних глагола у српском. Надовезујући се на резултате овог истраживања, Веран Станојевић се у раду *Sur les différences de l'encodage de l'aspect en français et en serbe* (под бр. 6) усредсређује на проблем изражавања свршености са ателичним глаголима у одсуству механизма аспектуалне трансформације у српском. Наиме, док се француским перфектом, захваљујући аспектуалној трансформацији, ателичне радње могу ограничити, са српским перфективним перфектом то није случај. Наиме, француски перфекат ателичних глагола на српски се не преводи перфективним перфектом, упркос чињеници да је он, као и његов француски парњак, аспектуално ригидан. Неопходност да се у таквим случајевима употреби имперфективни перфекат показује да одсуство аспектуалне трансформације (тј. коерције) надомешта већа флексибилност, тј. аспектуална неригидност имперфективног перфекта. С друге стране, у француском као језику у којем је на снази аспектуална трансформација, глаголски вид је, по Станојевићу, ригиднији. Испитујући природу односа између (им)перфективности и (а)теличности у српском у поређењу са француским, др Веран Станојевић, у раду *Перфективност и теличност у српском са освртом на ситуацију у француском језику* (под бр. 16), показује да су и у српском, као у француском, (им)перфективност и (а)теличност независне категорије. Осим што се указује на могућности примене категорије (а)теличности у дескрипцији неких синтаксичких факата, у овоме се раду преиспитују постојеће дефиниције перфективности и имперфективности.

Уз проблематику (им)перфективности, не мање важно место у истраживањима др Верана Станојевића заузима и аспектуално значење резултативности. У раду *„О резултативности у француском и у српском"* (под бр. 12) В. Станојевић испитује факторе од којих зависи испољавање овог значења карактеристичног за сложене глаголске облике

(семантичка свршеност, тј. ситуациона ограниченост предикатом означене радње, као и капацитет саме глаголске лексеме да произведе резултативно значење). Испољавање резултативности у моменту говора предмет је рада под насловом *Резултативност у садашњости у француском и у српском језику* (под бр. 22). Аутор истиче да резултативност у садашњости подразумева да је стање произишло из извршене радње актуелно у моменту говора. Овај значењски ефекат изражава се употребом сложеног перфекта у француском (*le passé composé*), односно перфективног перфекта у српском, али се под одређеним условима може сигнализовати и употребом српског имперфективног перфекта, тј. ако се радња може представити као свршена у прошлости. Аутор показује и да се аористом ни у једном од анализираних језика не изражава резултативност, него се у комуникативни фокус увек ставља радња.

У коауторском раду *Espace, temps verbaux, prépositions temporelles* (под бр. 31) анализирају се и пореде параметри неопходни за опис семантике временских предлога са параметрима релевантним за опис глаголских времена у француском. Аутори показују да се временски предлози могу дефинисати путем спацијалних предиката, али не и глаголска времена, иако су она семантички мање комплексна од предлога. А то је зато, тврде аутори, што се моменат говора, као основна временска координата без које је незамислива локализација догађаја у време, не може извести из било којег спацијалног предиката.

У већем броју радова Веран Станојевић истражује дискурзивне аспекте значења глаголских времена, са нагласком на њиховој функцији у нарацији. Тако, у раду *Аорист у Ћопићевој "Башти сљезове боје"* (под бр. 21) аутор идентификује два основна типа употреба аориста, а то су: секвенцијалне (тј. наративне) и самосталне употребе, тј. оне употребе у којима се аористом не не изражава хронолошко низање догађаја, него се њиме означавају одређени прагматичко-стилистички ефекти који су у блиској вези са доживљеношћу глаголске радње или уживљеношћу у њу. У раду *Наративни презент у Ћопићевој Башти сљезове боје и његови еквиваленти у француском језику* (под бр. 26) аутор показује да наративни презент у српском има следеће функције: 1. Представљање догађаја као да се одвијају пред очима читаоца и 2. Обезбеђивање наративне прогресије, односно изражавање сукцесивности глаголских радњи. Док се имперфективним презентом могу, зависно од контектса, изразити симултаност или сукцесивност њиме означених радњи, перфективним презентом се изражава искључиво сукцесивност, било да се ради о обичним наративним низовима или о ауторским дидаскалијама. Аутор показује да се француски наративни презент не употребљава увек као преводни еквивалент српског наративног презента, али под условом да се хронолошко низање догађаја обезбеди на неки други начин. Проблематиком дискурзивне семантике глаголских времена, а посебно употребама глаголских облика у сигнализовању наративне прогресије аутор се бави и у раду *Темпорална прогресија и њено изражавање у наративном дискурсу* (под бр. 24), у којем се испитује улога интралингвистичких и екстралингвистичких фактора у изражавању наративне прогресије. Станојевићеве анализе показују да неке дискурзивне,

односно прагматичке релације међу реченицама не само да могу бити у нескладу са семантиком глаголских времена, него могу и блокирати њихову уобичајену темпоралну инструкцију. Овај рад је значајан по томе што је скренуо пажњу домаће лингвистичке јавности на важност концепта временске (тј. наративне) прогресије, која се остварује на надреченичном (текстуалном) плану при употреби одређених глаголских облика у низу, али и на чињеницу да временска прогресија није условљена искључиво дискурзивном семантиком глаголских времена, као ни глаголским видом, тј. чиниоцима интралингвистичке природе, него представља један комплексан семантичко-прагматички феномен који би тек требало подробније испитати. Још један од радова др Верана Станојевића посвећених глаголским облицима у функцији изражавања временске прогресије, али и других темпоралних релација у наративном дискурсу, јесте и рад *Перфективни перфекат и његови француски еквиваленти у Ћопићевим приповеткама* (под бр. 33). Полазећи од догађајности и резултативности као основних интерпертација перфективног перфекта, аутор констатује да догађајност, иако нужан, није довољан услов да би се обезбедило померање приче напред. Сем тога, од значаја је и запажање да се резултативност са перфектом не јавља само у моменту говора, него и у неком моменту означеном презентом (приповедачким или презентом нараторовог коментара), а каткада и у низовима перфеката којима се не сигнализује наративна прогресија. У делу рада посвећеном француским еквивалентима пефективног перфекта, Станојевић показује да се два релевантна значења перфекта – догађајност и резултативност – на француском могу изразити на различите начине, при чему је важно истаћи да се ефекат наративне прогресије у фикционалној прози, која подразумева догађајно конциповање радњи, на француски по правилу преноси употребом аориста (passé simple), док се резултативна значења преносе употребом перфекта у дијалозима, а резултативност у ненаративним низовима глагола у перфекту, могу се преводити и имперфектом или плусквамперфектом. Темпоралне релације у природним језицима, као једно од централних питања дискурзивне семантике, предмет су рада *La conjonction quand et les relations temporelles en français* (под бр. 11), у којем се испитује улога везника *quand* у сигнализовању апроксимативне симултаности као и принуде које овај везник намеће у погледу комбиновања глаголских времена у реченицама које повезује.

О појединачним глаголским облицима већ је доста писано и расправљано у србистичкој литератури, али неки од њих ни данас не престају да изазивају научне полемике. То је случај са српским аористом, о којем Веран Станојевић говори и у раду *О аористу опет и с поводом* (под бр. 34), надовезујући се на своја претходна истраживања и полемишући са неким савременим тумачењима овог облика. Аутор овде брани став да је аорист аспектуално неутрално прошло време, које, изузимајући неке облике глагола *отићи* (*Одох!*), у немодалним употребама не може означити будућност. Аспектуална неутралност аориста произилази, по Станојевићу, из могућности да се овај облик, комбинује не само са перфективним, него и са имперфективним глаголима. Семантичку разлику у односу на француски аорист аутор види у селекцијској рестрикцији овог

последњег на теличне предикате, као и у другачијем односу према тзв. релативним употребама.

У претходно поменутом раду о аористу аутор показује да се контрастирање глаголских облика у два језика може успешно вршити ако се пође од јасних критеријума који омогућавају издвајање својстава која се могу формално представити. Полазећи од параметара релевантних за опис темпоралне семантике глаголских облика (позиција временске перспективе, темпорална локализација и аспектуална информација), у радовима *Третман вишезначности на плану термпоралности: перфекат у француском и у српском језику* (под бр. 36) и *Quelques aspects de la sémantique du plus-que-parfait en français et en serbe* (под бр. 32), Веран Станојевић одвојено дефинише догађајни и резултативни перфекат, односно плусквамперфекат, како у француском, тако и у српском језику. Уз то, аутор посебно дефинише значење имперфективног перфекта у српском, при чему претпоставља да имперфективност утиче на однос између радње и момента перспективе. Имајући ово последње у виду, В. Станојевић у систем инкорпорира две верзије антериорности (јаку и слабу) када дефинише значење имперфективног перфекта. Конкурентност између српског плусквамперфекта и перфекта аутор објашњава тако што за перфекат претпоставља мобилност временске перспективе. С друге стране, француски перфекат има ригиднију временску перспективу (смештену у моменат говора), тако да се при сваком измештању перспективе у прошлост, антериорност или резултативност може сигнализовати исључиво плусквамперфектом. Ова чињеница по Станојевићу објашњава зашто се српски плусквамперфекат ређе употребљава од француског, како у говорном, тако и у писаном језику.

Темпоралне теме из контрастивне перспективе третира и коауторски чланак *Временске употребе кондиционала у француском и у српском језику* (под бр. 5) у којем се наизглед неспојиве функције испитиваних форми у француском и у српском повезују тако што се претпоставља да оба облика доводе до дистанцирања од момента говора и транспозиције у неки могући свет, као и да темпоралну употребу кондиционала/потенцијала објашњава чињеница да природни језици не изражавају могући услов у прошлости. Тај тешко замислив а језички необликован концепт у француском језику значењски је транспонован у постериорност у односу на моменат туђе садашњости, а у српском - у прошлу условну хабитуалност. Француски кондиционал и српски потенцијал предмет су још једног коауторског рада (*О модалним употребама кондиционала у француском и потенцијала у српском језику*, под бр. 14), у којем се испитују модална значења ових облика. Одсуство тзв. евиденцијалних употреба српског потенцијала, за разлику од француског кондиционала, тумачи се разликама у вредности семантичког параметра у односу на који се локутор дистанцира употребом кондиционала, односно потенцијала, а с обзиром на претпостављену им заједничку значењску компоненту, коју аутори идентификују као “дистанцирање у односу на неки параметар x”, при чему је x варијабла која може имати различите вредности зависно од језика.

У домену темпоралистике предмет научног интересовања Верана Станојевића је и изражавање будућности у француском и у српском. У раду *Неки аспекти изражавања будућности у француском и у српском* (под бр. 23) аутор показује да разлике у темпоралним употребама између српских и француских будућих времена произилазе добрим делом из разлика у њиховим семантизмима. Наиме, временска перспектива је у француском систему будућих времена стриктније везана за моменат говора, што објашњава интуицију да се будуће радње и са простим и са антериорним футуром осећају као подједнако реалне, док је једина релевантна разлика у томе што је са антериорним футуром акценат на резултативном стању у будућности. За разлику од француског, у српском језику је конкурентност футура I и футура II у простим реченицама могућа само у присуству антепонираног модалног прилога *можда*, док се у зависним реченицама конкурентност ових облика везује за могућност неутрализације уверености говорног лица у погледу вршења будуће радње. У раду *Неки аспекти употребе футуроида у књижевном превођењу са француског на српски* (под бр. 35) аутор испитује употребе футуроида (тј. нестандардне формације типа *ћу/ћеш...да + презент*) као могућег преводног еквивалента неких француских глаголских облика и конструкција са циљем да утврди у којим се контекстима футуроид најчешће јавља, који фактори највише утичу на његов избор и да ли се футуроид може сматрати граматичким синонимом са футром I. Аутор показује да је футуроид замењив футуром I у контекстима у којима се употребљава као преводни еквивалент француских будућих времена – а то су, пре свега, дијалошки сегменти анализираних текстова. Међутим, с обзиром на то да га одликује изразитији модални колорит, футуроид није сасвим конкурентан футуру I.

Претходно поменути рад о употребама футуроида у превођењу са француског указује на интересовање др Верана Станојевића и за неке аспекте традуктологије, а у функцији темпоралистичких тема којима се бави. Слично се може рећи и за рад *О употреби глаголских времена у Ћопићевој причи 'Поход на мјесец' и у њеном преводу на француски* (под бр. 10) у којем се проблематика превођења глаголских времена са српског на француски посматра у функцији полифонијског приповедања, односно транспоновања полифонијских ефеката из оригинала у превод, посредством одговарајућих глаголских времена.

Поред радова у којима се пореде глаголски облици у француском и у српском, Веран Станојевић је објавио и два рада у коауторству чији је предмет контрастирање глаголских облика у француском и у енглеском језику: *Towards a formal description of the differences between some tenses in French and English* (под бр. 7) и *On Expressing Habituality in French and English* (под бр. 15). У првом раду пореде се француски перфекат, имперфекат и аорист (passé composé, imparfait, passé simple) са одговарајућим облицима у енглеском (present perfect, past progressive и past simple tense), и то на основу три параметра, а то су: аспектуална инструкција глаголског времена, аспектуалне принуде у погледу онтолошке природе предиката и однос између референцијалног момента и момента догађања). У раду

се указује на факторе који објашњавају различиту дистрибуцију француских и њима одговарајућих енглеских облика, међу којима се издвајају аспектуална маркираност, аспектуална неутралност и аспектуална осетљивост глаголских облика с обзиром на тип предиката с којим се могу комбиновати. У раду о хабитуалности у француском и енглеском аутори показују да енглески еквивалент француског имперфекта хабитуалности јесте конструкција 'would+infinitive', чије су темпоралне употребе концептуално повезане са његовом модалном функцијом. Блискост ове конструкције и француског имперфекта подупире чињеница да је имперфекту својствено означавање неактуелних, нереференцијалних ситуација**,** из чега произилазе и његове модалне употребе.

Још једна област која је предмет је научног интересовања Верана Станојевића јесте номинална семантика у француском и у српском језику, тј. различити аспекти значења именичких синтагми, као што су: референцијалност и нереференцијалност, одређеност и неодређеност и номинална детерминација. Рад *О неким аспектима референцијалности у француском и у српском језику* (под бр. 2) испитује услове испољавања референцијалних значења именичких синтагми у француском и у српском, као и сигнализовање одређене и неодређене референцијалности у оба језика. У српском као језику без чланског система посебан проблем је како разграничити употребе заједничких именица без детерминатора које зависно од контекста могу бити не само референцијално одређене или неодређене него и нереференцијалне. Проблематику референцијалне одређености третирају радови *Одређени члан у француском језику и проблем идентитета* (под бр. 13), *Асоцијативна анафора у српском и у француском језику* (бр. 18) и *De la référence définie en serbe par comparaison avec le français* (бр. 19). Овде се испитују механизми који су у основи употребе одређеног члана у француском, затим фактори који утичу на интерпретацију именичке синтагме као референцијално одређене у српском и у француском језику, као и један посебан тип употерба одређених именичких синтагми у оба језика, које се третирају као асоцијативно-анафоричне и захтевају, у француском, искључиво употребу одређеног члана, а у српском, употребу именице без детерминатора. У раду под насловим *Quelques aspects de l'indéfinitude en français et en serbe* (под бр. 28), Веран Станојевић испитује тзв. специфичне и неспецифичне употребе неодређених именичких синтагми уведених облицима *један* и *неки* у српском, као и однос ових последњих према француском неодређеном члану. Резултати истраживања показују, између осталог, да у тзв. неспецифичним контекстима *неки* односи превагу над *један* као еквивалент француског неодређеног члана, што индиректно указује на већи афинитет облика *један* према тзв. специфичним употребама.

Др Веран Станојевић у последњем изборном периоду (од 23. 03. 2010) има 36 објављених радова (не рачунајући два приказа), од чега има 6 радова објављених у часописима међународног значаја (1 рад у М23 и 5 радова у М24), 4 рада у часописима националног значаја, 20 радова у тематским међународним зборницима радова. У свим радовима кандидат показује истанчану лингвистичку интуицију, способност уочавања

лингвистичких проблема као и одлично познавање најрецентнијих лингвистичких теорија и метода, како у домену дескриптивне, тако и у домену формалне лингвистике. Радови Верана Станојевића у највећој мери су засновани на описивању и објашњавању језичких чињеница у француском у поређењу са српским, а у неким радовима кандидат показује склоност и ка експлицитнијем, формалном дефинисању значења глаголских облика у складу са савременим тенденцијама проучавања темпоралних система у природним језицима. Доследном применом лингвистичке методологије у анализама језичких чињеница кандидат је дошао до научних резултата вредних пажње, до закључака који се увек могу проверавати на новом корпусу језичких чињеница и који могу бити подстрек за даља истраживања дате проблематике.

10. Мишљење о испуњености других услова за рад

Од последњег избора у звање ванредног професора др Веран Станојевић је показао све одлике одличног наставника и научника. Као наставник, др Веран Станојевић држи предавања на свим нивоима студија, и то: на основним студијама - из морфосинтаксе и фонетике француског језика, синтаксе глагола у француском и синтаксе француских глаголских времена, на дипломским студијама (мастер) - из специјалног курса из граматике француског језика, а на докторским студијама - из теоријске синтаксе и синтаксе француског језика. На предавањима је показао све квалитете правог наставника – комуникативност, упућеност у стручну и научну проблематику, методичку способност преношења знања на студенте.

Као ментор или члан комисије у последњем изборном периоду учествовао је у одбранама 6 докторских дисертација, 4 магистарска рада и 17 мастер радова. Др Веран Станојевић ангажовано ради на подизању стручног и научног подмлатка. У последњем изборном периоду био је ментор две одбрањене докторске дисертације и једанаест одбрањених мастер радова.

Др Веран Станојевић је у току последњег изборног периода ангажован на два национална и два међународна научна пројекта. Коруководилац је факултетског огранка националног пројекта бр. 178002 (“Језици и културе у времену и простору”). Члан је уређивачког одбора два научна часописа (*Анали Филолошког факултета* и *Лингвист*), а био је уредник и специјалног броја угледног међународног часописа са СЦИ листе *Langue française* (бр. 179), посвећеног проблематици лингвистичког изражавања простора и времена. Др Веран Станојевић је био члан научног одбора више међународних научних скупова, а у току последњег изборног периода са рефератима је узео учешћа на 24 научна скупа, од којих су 22 међународна. Био је рецензент радова за два међународна часописа: белгијског часописа *Travaux de linguistique* и америчког часописа *Balkanistika*. Рецензије је писао и за радове објављиване у зборницима конференција међународног значаја, за две монографије и друго издање *Француско-српског речника* Слободана А. Јовановића.

Као управник Катедре за романистику, др Веран Станојевић био је ангажован у свим активностима од значаја за рад катедре, како на наставном, тако и на научном плану, укључујући и активности у новом циклусу акредитације наставних програма који је у току. Координатор је катедарске комисије за спровођење припрема за полагање пријемног испита из француског језика на Филолшком факултету у Београду.

Све наведено показује да је у току последњег изборног периода др Веран Станојевић био веома ангажован, да је постигао вредне резултате на свим пољима (наставном, стручном, педагошком, научноистраживачком) и испунио све услове за избор у звање ванредног професора.

11. **Закључак и предлог комисије**

Др Веран Станојевић је у последњем изборном периоду објавио 36 радова, учествовао је са рефератима на 24 научна скупа, био је ментор две одбрањене докторске дисертације, сарађивао је на два национална и два међународна научна пројекта и обавља функцију управника Катедре за романистику. Узимајући у обзир његове резултате у научној и наставној делатности, Комисија констатује да др Веран Станојевић испуњава све законом прописане услове за избор у звање за које конкурише, те предлаже Изборном већу Филолошког факултета у Београду да др Верана Станојевића, ванредног професора, поново изабере у звање и на радно место ванредног професора за ужу научну област Романистика (предмет Француски језик), на Филолошком факултету у Београду.

У Београду, 19. 01. 2015. КОМИСИЈА

_____

Др Ненад Крстић, редовни професор,
Филозофски факултет,
Универзитет у Новом Саду

_____

Др Михаило Поповић, ванредни професор,
Филолошки факултет,
Универзитет у Београду

_____

Др Тијана Ашић, редовни професор,
Филолошко-уметнички факултет,
Универзитет у Крагујевцу